

ÖRÜLJETEK!

Örüljetek az Úrban mindenkor; ismét mondom, örüljetek!

Filippi 4,4

Isten Igéje mindig elkötelez valamire. Senki sem vonhatja ki magát Isten parancsa alól. Isten sok mindenre elkötelezhet: nevének dicsőítésére, imádására; a felebarátainkkal való jó cselekvésre, szolgálatának becsületes ellátására, embertársaink jó hírvének előmozdítására. De Isten gondol belső lelkiségünkre is, éppen azért, mert az külső életünk irányítója, sokszor meghatározója. Az örvendezés keresztyéni, szívből jövő kötelezettségünk. Hálával kell fogadjuk az év elején Isten parancsát, mert épp ezáltal akarja biztosítani a Krisztusban adott örömet. De tudunk-e egyáltalán örvendeni? Nem megszokottnak látjuk-e mindazt, amit az élettől kaptunk? Addig lehet „megszokott”, amíg észre nem vesszük, hogy minden jó adomány és tökéletes ajándék Istentől száll alá. Addig megszokott, Istentől kapott ajándéknak tartjuk, amíg észre nem vesszük, hogy kegyelemből élünk. Így tudjuk elfogadni, magunkévá tenni, kötelező parancsként elfogadni, hogy „örüljetek az Úrban”! Ezzel a tudattal válik a parancs óhajtott útmutatássá, kegyelemteljes tanácscsá. „Örüljetek az Úrban!” Ezt az örvendezést nem lehet magunkra erőszakolni, de el lehet fogadni. Örvendhetünk az Úrban lelki felszabadultságban. Hogy örvendezésre való elköteleztetésünket meglássuk, vegyük bátran, elfogultság nélkül számba, tudunk-e örvendezni kicsi sikereinknek is? Vagy éppen tudunk-e örvendezni a nagy dolgoknak most, ahogy a kicsi sikereknek örvendeztünk valamikor? Milyen boldog volt a hajdani szegény ember, aki tehencskét vehetett, biztosítva a mindennapi tejet a család számára. Mennyire tudott örvendezni a szülő, amikor gyermekei számára biztosította az egyetlen iskolába járó ruhát, cipőt. Tud-e örvendezni a mai ifjú a készen kapott, berendezett házának, s a ráadásul kapott autójának? Minden természetes, minden kötelességszerű, ha nem Isten adta lehetőségként fogadja, ha nem az Úrban örvendez minden javáért. Az úgynevezett saját örömeink megcsalhatnak bennünket. Olyan mint a fű, mely reggel sarjad, s estére elszárad. Miben örvendeznek az emberek? Saját magukban? Egyetlen kényeztetett gyermekükben? Egymás sértegetésében? Vagy örvendeznek mások

által rég elfelejtett, örökölt „rangjukban”? Miben örvendez a mai ember? Elképzelt sikereiben? Örvend-e egyáltalán valaminek, a hozzá legközelebb állónak legalább?

A mai Igénkre való figyelés és engedelmisség következménye, hogy mindenre van időm, kedvem Krisztusban, ami felebarátom érdekét, örömét előmozdítja. Az ige hangsúlyozottan ajánlja figyelmünkbe, parancsol arról, amiről tudnunk kell, hogy az örvendezés Isten jóságának adománya, mert ő töltheti meg szívünket örömmel, mert úgy teremtett minket, hogy Igéjére figyelve, kis dolgokban is örvendezhessünk. Örvendezni kell mindenkor! Nemcsak jó napokban, de a próbákban is, nemcsak kellemes perceinkben, de a munka nehézségeiben is, meglátva abban is, hogy Isten ad lehetőséget az emberileg lehetetlennek látszó kérdéseink megoldásában, a benne való örvendezésre, mely áldássá teszi emberi örömeinket is. Ennek áldott következménye, hogy az élet minden vonatkozásában istenre nézünk, örvendünk ünnepeinkben, hét-köznapjainkban, örvendünk mindenkor a köztünk, bennünk lakozni akaró Úrban, akiről valljuk, hogy akarata nélkül semmi sem történhet, sőt ő mindent javunkra fordít, és a bűntudat boldogtalan állapotát a Krisztusban való megbocsátás örömeire változtatja. A megbocsátás bizonyossága távol tartja a kárörömet, mely a gonoszságban leli örömét, az emberek közötti jócselekedetre, az abban való örvendezésre indít, mert lehetetlen dolog, hogy aki benne való örvendezés által Krisztusba oltatik, a háládatosság gyümölcsét ne teremje. Végül igénk elkötelez arra, hogy ha nem tudjuk elősegíteni egymás örömét, viselkedésünkkel meg ne akadályozzuk abban. Isten bennünket arra akar felhasználni, hogy Annak terjesztői legyünk, aki örömhír gyanánt lépett a világba, s meg akarja világosítani elménket, el akarja juttatni tudatunk mélyéig, hogy az öröm tárgya Isten kegyelme Jézus Krisztusban. Már az Ószövetségben is sok példáját találjuk a belső, minden félelmet legyőző, Istenben való örömmel. A zsoltáros (30,11–12) így imádkozik: „Hallgass meg Uram, könyörülj rajtam! Uram, légy segítségemre!”, majd így ad hálát: „Siralمامat vígságra fordítottad, leoldoztad gyászruhám, körülvettél örömmel!”

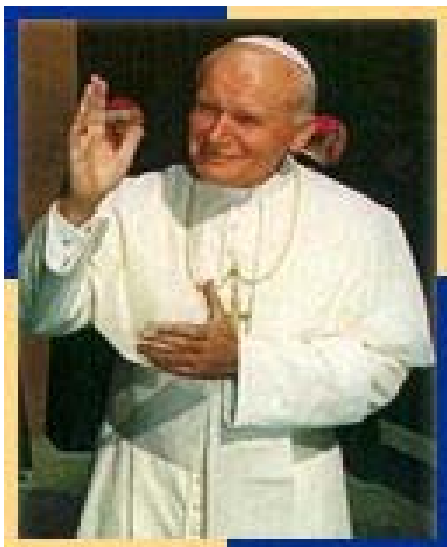
A Krisztust kereső bölcseket már a hozzá vezető út észrevétele örömmel töltötte el: „mikor meglátták a csillagot, igen nagy örömmel örvendezének.” Örömük nem volt hiábavaló.

Megtalálták a gyermek Jézust. A félelmes szívű pásztorokat félelmük eloszlatására készítette az angyali szózat. „*Ne féljete, mert hirdetek néktek nagy örömet, mely az egész népnek öröme lesz.*” Igen, Krisztus számunkra való megszületése elűzi félel-münket, helyette a benne való örvendezés tölti meg szívünket. A tanítványok öröme valóban akkor lett teljessé, amikor a feltámadás után újra találkoztak Jézussal. Ezért kéri az őt felismerő emmausi tanítványok: „*Maradj velünk!*” Ezt az örömet erősítette meg a Szentlélek kitöltése.

A keresztyén örömet meg kell őriznünk teljes komolysággal, minden kísértéssel szemben egész életünkben, hogy már e földi életben megértsük Krisztus szavát: „*Menj be a te Uradnak örömébe!*” (Máté 25,21).

A mennyei Krisztus közvetlen közelében lévő örömet nem kell megvédenünk a megpróbáltatásoktól és szenvedésektől, de míg e földön élünk, krisztusi öntudattal kell vigyázzunk, hogy a benne levő örömünk teljes, felszabadult legyen, hogy másokat is megörvendeztessünk. Azért imádkozunk, hogy napjainkat, esztendeinket töltsse be az Úrban való mindenkori örvendezés. Ezért így fohászodjunk: „Uram, taníts minket imádkozni! Uram, taníts minket most és mindenkor örvendezni Tebenned és egymásban.” Amen.

II. JÁNOS PÁL PÁPA (Karol Jozef Wojtyła)

Született: 1920. május 18-án Wadowicében (Lengyelország), Krakótól 50 km-re, Elhunyt: 2005. április 2-án, Vatikán

Karol Wojtyła nyugalmazott katonatiszt és szabó és Emilia Kaczorowka tanárnő két fia közül ő volt a fiatalabb. Miután édesanyja 1929-ben meghalt, édesapja egyedül nevelte tovább két fiát, azonban nem sokkal később

1931-ben huszonhat éves bátyja is meghalt. Így csak ketten maradtak a családban. 9 évesen volt elsőáldozó és 18 éves korában bérnalkozott. Wadowicében járt gimnáziumba, majd érettségi után a krakkói Jagelló Egyetemre iratkozott be 1938-ban, és egy dráma iskolába is járt. A náci megszállók 1939-ben bezárták az egyetemet, ezért egy kőbányában, majd egy vegyi üzemben dolgozott, hogy megélhetését biztosítsa. 1942-ben kezdte meg papi tanulmányait a krakkói érsek által vezetett, illegalitásban működő szemináriumban. Ugyanebben az időben tevékenyen közreműködött a "Rapszodikus Színház" nevű, szintén titokban működő társulat munkájában. A második világháború után folytatta tanulmányait az újból megnyitott krakkói szemináriumon és a Jagelló Egyetem teológiai szakán.

1946. november elsején pappá szentelték. Röviddel ezután Rómába küldték, ahol egy francia pap felügyelete alatt dolgozott. 1948-ban lett a teológia doktora, doktori disszertációját a Keresztelő Szent János műveiben fellelhető hitről írta. Ebben az időben papi hivatását lengyel emigránsok között gyakorolta Franciaországban, Belgiumban és Hollandiában. 1948-ban visszatért Lengyelországban, ahol Krakó több parókiájában is megfordult papként, valamint 1951-ig ő volt a krakkói egyetem káplánja. Ekkor újból filozófiai és teológiai tanulmányokba fogott. Később a teológia és az etika professzora lett a krakkói és a lublini egyetemen. 1964-ben VI. Pál pápa Krakó érsekévé nevezte ki, 1967-ben pedig bíboros lett.

1978. október 16-án a katolikus egyház fejévé választották. Az első szláv származású pápa a II. János Pál nevet választotta, közvetlen elődje I. János Pál iránti tiszteletből.

Kétségtelen, hogy megválasztása nagy meglepetést keltett, és ugyancsak nagy reményeket is hozott a zsinat utáni útkeresésben élő katolikus világegyházba. Mik váltak valósággá a reményekből és mik maradtak továbbra is nyitott kérdések a XXI. századi katolicizmus számára?

Mind az egyházon belül, mind azon kívül sokan és sokszor látták a pápában az egyház megújítóját, a modern kor emberének problémáit értő és megválaszolni tudó egyházfőt, a kor kihívásaira reagáló és annak eszközeivel élni tudó apostolotudót. De legalább annyian és annyiszor minősítették konzervatívnak, netán maradnak az örök dogmákhoz, hittételekhez, az egyházi törvényekhez szigorúan ragaszkodónak, ezek integritásán örökön is. Szerintünk azonban az egyházat és a pápát illetően nem alkalmazhatók a "laikus minősítések", a konzervatív-liberális, maradi vagy haladó, reformer vagy állagörző sztereotípiák. A pápai szolgálat az Istentől eredő meghívás, aminek teljesítése nem érthető és értelmezhető annak transzcendentális jellege nélkül.

Közről sem a teljesség igényével a negyedszázados életmű néhány fontos mozzanatát kiemelve is láthatjuk, hogy azok értelme és célja az evangélium hirdetése a modern kor emberének. Ennek pedig igen szerteágazó területei, módszerei és eszközei voltak és vannak.

II. János Pál épp úgy felismerte, mint egy évszázaddal korábbi nagy elődje, XIII. Leó (1878-1903) pápa, hogy az egyház működésének, küldetésének teljesítésének alapvető feltétele a jelenkori társadalmi, politikai kérdésekben való eligazodás, sőt azon túl, a keresztény értékrendnek leginkább megfelelő társadalmi struktúrák kialakításának az előmozdítása. Az egyház társadalmi tanításának korszerűsítése a Wojtyła-pápa egyik fő érdeme. 1981-ben kiadott *Laborem exercens* kezdetű enciklikája a munka keresztény apoteózisa, amely a teremtés részének, a társadalom fenntartó erejének és emberi voltunk megnyilatkozásának tartja a munkát. A munka humanizálása, a munkás jogainak határozott védelme mellett rámutat a magántulajdont terhelő szociális kötelezettségekre. A kapitalizmus és a "létező szocializmus" keresztény erkölcsi alapról lehetséges meghaladását hirdette meg.

Ugyancsak történelmi jelentőségű pápai megnyilatkozás az 1991-ben megjelent *Centesimus annus* kezdetű szociális körlevél, amely az addigi szocializmus bukása és a kapitalizmus hegemónná válása pillanatában fogalmazta meg az egyház üzenetét a "hogyan tovább" kérdésében. A lengyel valóságot megélt pápa szerint a pártállami rendszer erkölcsileg és gazdaságilag csődöt mondott, megreformálhatatlan lett, ám elismerte mind a munkásmozgalom történelmi érdemeit, mind a "létező szocializmus" egyes vívmányait. Arra is rámutatott, hogy nem a "győztes" kapitalizmus lenne a keresztény szempontból elfogadható egyedüli út, hanem csak egy olyan humanista és szociálisan igazságos demokrácia, amely minden ember számára lehetővé teszi önmegvalósítását.

A második vatikáni zsinat tanítását kiteljesítve II. János Pál pontifikátusa mondhatni az ökumené szolgálata. Ez kifejezésre jut a nem katolikus keresztény egyházakkal és felekezetekkel való párbeszéd keresésében, a nem keresztény vallások iránti nyitottságban, hogy e téren első helyen a zsidósággal való testvéri megbékélés tényeit említsük csak. Különösen szívügye volt az ortodox kereszténységhez való közeledés (az 1985-ös *Slavorum apostolici* enciklika), ám erőfeszítései nem jártak átütő sikerrel. Számos lépést tett a keresztény-zsidó megbékélés, a kiengesztelődés útján. Nagy nemzetközi visszhangot - igaz, bírálatot is - váltott ki az 1998-ban kiadott "Emlékezzünk: megfontolások a Soahrról" című szentszéki dokumentum.

Ami a pápa teológiai konzervativizmusát illeti, a vitás kérdések már korábban is jelen voltak az egyházban, s azokat a modern kor szabadsága-

szabadsága tette vagy teszi esetenként akuttá. II. János Pál alapállása e tekintetben az, hogy "az emberi szabadságnak csak az igazságban van emberi és felelős jellege" (1993-as *Veritas splendor* enciklika). Az igazsághoz (az egyház tanításához) való töretlen ragaszkodás szellemében a pápa megerősítette, hogy csak férfiak szentelhetők pappá az egyházban. A nők szerepe és helye a dogmák és kánonok értelmében azonban nem alárendelt, hanem azok biztosítják, sőt megkövetelik megbecsülésüket. A nők tisztelete és az emberi élet védelme terén - a fogamzásgátlás és az abortusz kérdésében - semmiféle kompromisszumot nem ismert. Az abortuszt előre megfontolt gyilkosságnak, s mint olyant, halálos bűnnek minősítette. A család védelme vezette, amikor elutasította a homoszexualitást, de igen határozottan fellépett az egyháziak közötti deviáns jelenségekkel szemben is. Kétségtelen nem hitelv, hanem egyházi törvény rendelkezik a papi nőtlenségről, a cölibátusról, aminek fenntartásához is határozottan ragaszkodott II. János Pál pápa. Az ezzel kapcsolatos bírálatok, viták az egyházon belül is kérdésessé tették ezt a szigorú jogfenntartást, amin a modern élet előbb-utóbb nyilván változtatásokat kényszerít ki.

II. János Pál egyértelműen modern egyházfőnek bizonyult a tömegkommunikáció kezelésében és az evangelizáció új eszközeinek, módszereinek alkalmazásában. Elődei csak igen ritkán léptek ki a Vatikán falai közül (külföldre meg inkább csak hurcolták őket, mint legutóbb Napóleon). 1870-től 1929-ig a pápák a Vatikán foglyainak tekintették magukat, és még Róma népe előtt sem mutatkoztak meg. A Keletről jött pápa viszont soha nem látott vitalitással járta a világ országútját, hogy eljusson a legtávolabb élő hívekhez is, hogy elvigye nekik is a jézusi üzenetet. A korábban megközelíthetetlen magasságokban élő egyházfő így lett a "világ plébánosa", akinek megjelenése hívek százmillióit vonzotta.

Ma már az egész világ megtapasztalhatta, hogy II. János Pál pápa karizmatikus egyéniség volt. Senki sem tudta kivonni magát személyes hatása, hitének kisugárzása, erkölcsi tisztaságának varázsa alól. Így volt ez akkor is, amikor viszonylag fiatalon, "sportosan" volt látható, amikor a gyilkos merénylő golyói leterítették, s így volt akkor is, amikor egy megfáradt, beteg, fizikailag megrokkant, ám méltóságot, tekintélyt és szeretetet sugárzó idős férfiként láttuk viszont. A karizma belülről sugárzik, kék szemei csillogásából, ám a pápa hatása és mondandója kivételesen magas színvonalú teológiai-filozófiai felkészültségére támaszkodott. Mindezt hitelessé tette, hogy a Wojtyła-pápa olyan élettapasztalatokkal rendelkezett, amilyenekkel szinte egyetlen elődje sem: művelte az irodalmat és a színházat, megélt a szörnyű világháborút és fizikai munkáslétet. Zarándokútjain reális képet alkotott a nagyvilágról, közvetlenül ismerte meg

az emberek életét, szenvedéseit és örömeit. De megtapasztalta a diktatúrákat, a "létező szocializmust" és a neki közlelől sem rokonszenves "fogyasztói társadalom" lelki sivárságát is.

II. János Pál korszakos pápaságáról csak a kellő történelmi távlat és a ma még hozzáférhetetlen információk birtokában adhat majd értékelést a tudomány. Annyi azonban már most nyugodtan kijelenthető, hogy vele végképp lezárult az egyház "zsinat utáni" időszak, s kezdetét vette az emberiség XXI. századi életéhez való illeszkedése.

MÁRCIUS HAVI GYÜLEKEZETI ESEMÉNYEK

Március 6: Az istentisztelet utáni ebédet készítette és adományozta Fejér Anna és István. Segítettek Horváth Zsuzsa és Kádas Klára.

Március 13: Az istentisztelet utáni ebédet készítettek és adományoztak a Nőegylet tagjai

Március 20: Az ünnepi virágvasárnap iistentisztelet keretében kiszolgáltatódott az úri szent vacsora. 33 személy élt az úrvacsora szentségével. Az istentisztelet utáni ebédet készítette és adományozta Hajnal Ilona és Zoltán, segített Bordás Piroska.

Március 25: A nagypénteki istentisztelet utáni szeretetvendégséget a Nőegylet tagjai adományozták.

Március 27: A húsvét alkalmából az ünnepi istentisztelet keretében 55 személy élt az úrvacsora szentségével. Az istentisztelet utáni szeretetvendégséget a Nőegylet tagjai adományozták.

Köszönet minden nőegyleti tagnak a gazdag ételadományokért. Külön köszönet Magyary Ilonának az ebédlő szép díszítéséért.

MÁRCIUS HAVI ADOMÁNYOK

Elvira Orly & Philip Machell, Isten dicsőségére.....	\$ 100.00
John & Elizabeth Racz, Fejér Maria emlékére.....	\$ 25.00
Andrew K. Magyary, Isten dicsőségére.....	\$ 15.00
Margaret Gombos, Isten dicsőségére.....	\$ 10.00
Gizella T. Megyesi, Isten dicsőségére.....	\$ 20.00
Jutka Kadas, Isten dicsőségére.....	\$ 10.00
Laszlo & Helma Toth, Edith Saary emlékére.....	\$ 50.00

Maria & Nandor Horvath, édesanyám Mancika emlékére.....	\$ 100.00
Maria & Nandor Horvath, édesapám felgyógyulásáért.....	\$ 50.00
Elvira M. Orly, Isten dicsőségére.....	\$ 50.00
John & Elizabeth Racz, édesanyám emlékére.....	\$ 30.00
Gizella T. Megyesi, Isten dicsőségére.....	\$ 20.00
E.A. Kohlhaas, Edith Saary emlékére.....	\$ 30.00
Georgina Zink, Edith Saary emlékére.....	\$ 25.00
Maria Szabo, Edith Saary emlékére.....	\$ 100.00
Emese Varga Bihari, Isten dicsőségére.....	\$ 25.00
John & Elizabeth Racz, Isten dicsőségére.....	\$ 25.00
Gizella T. Megyesi, Isten dicsőségére.....	\$ 20.00
Andras & Roberta Csaplar, édesanyám emlékére.....	\$ 25.00
Joseph & Blanka Hajnal, virágvasárnapra.....	\$ 20.00
Leslie T. Andre, Isten dicsőségére.....	\$ 10.00
Helen I. Varga, Isten dicsőségére.....	\$ 20.00
Ilona O. Magyary, Isten dicsőségére.....	\$ 15.00
Charles & Marta Moore, Isten dicsőségére.....	\$ 25.00
Ilona O. Magyary, Isten dicsőségére.....	\$ 15.00
Ann Matrai Jona, férjem emlékére.....	\$ 25.00
Ilona O. Magyary, Ester Stupian emlékére.....	\$ 100.00
Andrew K. Magyary, Isten dicsőségére.....	\$ 25.00
George & Olga Katanics, Edith Saary emlékére.....	\$ 50.00
Stephen J. Denes, Edith Saary emlékére.....	\$ 25.00
Emese Tivadar, Edith Saary emlékére.....	\$ 35.00

HÚSVÉTI ADOMÁNYOK

Emery & Priscilla Kozak.....	\$ 50.00
Mrs. Gisella E. Viragh.....	\$ 50.00
Robert & Louisa Shely.....	\$ 30.00
George & Margaret Szabo.....	\$ 30.00
Peter Pusztai.....	\$ 50.00
Laszlo Tokes.....	\$ 30.00
Dr. Karoly & Magdolna Szabo.....	\$ 50.00
Barnabas Beszterczey.....	\$ 25.00
Norman & Mathilda Sossaman.....	\$ 25.00

Andrew & Adrienn Jablonszki-Hahn.....	\$ 50.00
Katalin Voros.....	\$ 50.00
Margaret Gombos.....	\$ 50.00
John & Catherine Foldszin.....	\$ 100.00
Tibor Bonyhadi.....	\$ 20.00
Maria Papp.....	\$ 25.00
William & Eva Taggart.....	\$ 25.00
Zoltan & Eva Havas.....	\$ 5.00
Maria Nagy.....	\$ 25.00
Gabriella Nagy.....	\$ 30.00
Maria I. Eckles.....	\$ 25.00
Sandor & Ildiko Ronyai.....	\$ 50.00
Bajko Lajos & Erzsebet.....	\$ 40.00
Etelka Gabriel.....	\$ 30.00
Fulop Maria.....	\$ 50.00
Gaspar Gyula & Erika.....	\$ 20.00
Vincze Maria.....	\$ 20.00
M. J.....	\$10.00
Tomany & Maria Szilagyi.....	\$ 200.00
Gizella T. Megyesi.....	\$ 150.00
Ilona L. Profota.....	\$ 100.00
Joseph & Blanka Hajnal.....	\$ 100.00
Mate & Ilona Voros.....	\$ 100.00
Laszlo & Edith Dittert.....	\$ 75.00
Andrew K. Magyary.....	\$ 75.00
Emese Varga Bihari.....	\$ 50.00
Nandor & Maria Horvath.....	\$ 50.00
Karl & Katalin Fovenyessy.....	\$ 50.00
Zoltan & Piroska Bordas.....	\$ 50.00
John & Elizabeth Racz.....	\$ 50.00
Laszlo & Helma Toth.....	\$ 50.00
Elvira M. Orly.....	\$ 50.00
Jutka Kadas.....	\$ 50.00
Charlotte Balassa & Terry Owen.....	\$ 50.00
Timothy & Susanna Licko.....	\$ 50.00
Michael & Aniko Schueller.....	\$ 25.00
Bill & Helen Varga.....	\$ 25.00
Thomas & Barbara Herczeg.....	\$ 20.00

Charles & Marta Moore.....	\$ 20.00
Elizabeth Kiss.....	\$ 20.00
Zoltan & Ilona Kenez.....	\$ 20.00
Nicholas & Catherine Molnar.....	\$ 20.00
Leslie T. Andre.....	\$ 15.00
Judit Csejtey.....	\$ 10.00
Theodore & Jacqueline Korosy.....	\$ 100.00
Agnes Kozak Gabris.....	\$ 100.00
Al & Rosemary Bujtor.....	\$ 50.00
Laszlo & Gabriella Hegedus.....	\$ 50.00
Dr. Laszlo & Georgina Hites.....	\$ 30.00
Ernest & Maria Fulop.....	\$ 25.00
Doreen Gilmore & Attila Lorinczi.....	\$ 25.00
Emese Tivadar.....	\$ 50.00

A Presbitérium nagy szeretettel köszön minden adományt és segítséget. Az Úr Isten gazdag áldása legyen az adakozó testvéreinkkel!

Gyülekezetünk betegeiért imádkoztunk. Kértük az Úristen kegyelmét életükre, hozza vissza beteg testvéreinket minél hamarabb köreinkbe. Betegek a következő személyek voltak: Miroshichenko Ágnes, Madarász Pál, Kertész Olga, Fejér Sándor, Andree Varga Éva, Charles Moore.

HIRDETÉSEK

- Hirdetjük a gyülekezetnek, hogy április 20-án, szerdán, este 7:00 órától bibliaórát tartunk egyházunknál. Mindenkit szeretettel várunk!

- Hirdetjük a gyülekezetnek, hogy április 29-30-án valamint május 1-én Egyházmegyei Közgyűlés lesz egyházunknál, amelyen az Amerikai Magyar Református Egyház Nyugati Egyházmegyéjének lelkészei, főgondnokai és presbiterei vesznek részt.

- Szeretettel kérjük egyháztagsainkat, hogy ne feledkezzenek meg kicsiny gyülekezetünk anyagi támogatásáról, idén is befizetve az esedékes egyháztagsági járulékot.

